

امکان ندارد بنوای در قرن نوزدهم همین بنشی!

بیماری‌هایی که عمر بنوای‌ها می‌بگیری!

تصویرگر: دیوید آنترام

نویسنده: کاترین سنیور

شاید کمی درد
احساس کنی...

مترجم: تبسم آتشین‌جان

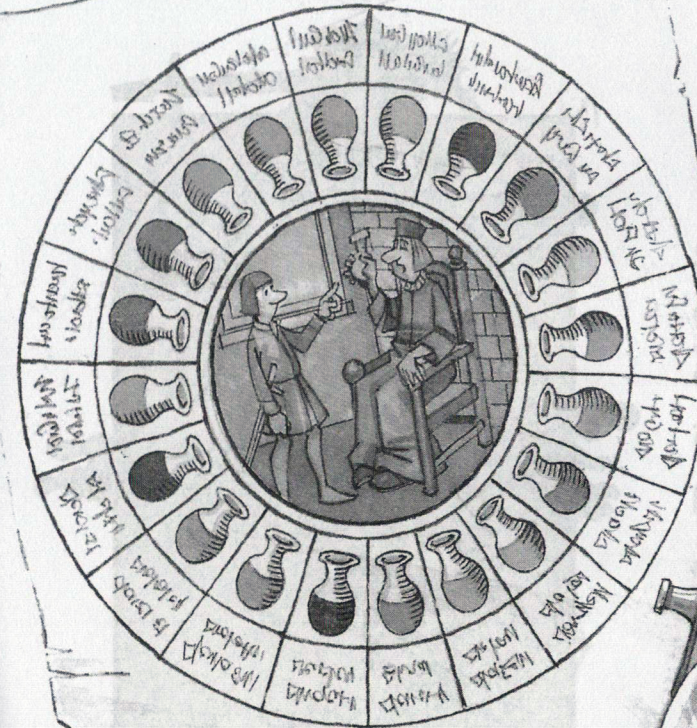

نور و عی سلنت!

در سال ۱۵۴۵ وارد لندن می‌شوی تا دستیار استاد سلمانی‌ای شوی که کارهای جراحی هم می‌کند! تو الان ۱۲ ساله‌ای. در فانه‌ی استادت، همراه یک شاگرد دیگر در اتاقی زندگی می‌کنی. تمام روز کتاب‌های استادت را می‌خوانی و به حرف‌هایش گوش می‌دهی. پس از چند هفته او تصمیم می‌گیرد تو را بیرون ببرد تا مریض‌ها را ببینی. یکی از راه‌های تشخیص بیماری، بررسی ادرار مریض است. استاد سلمانی با ظرف‌های شیشه‌ای جورواجور ادرار بیمار را سه بار امتحان می‌کند: یک بار وقتی تازه‌ی تازه است! بار دوم یک ساعت بعد وقتی کمی سرد شد و بار آخر وقتی کاملاً سرد شد. شاید هم مجبور شوی ادرار را بپوشی تا ببینی شور است یا شیرین!!

با این ابزارها بی نیاز داری:

ظرف‌های شیشه‌ای برای آزمایش ادرار: ظرف حاوی ادرار را جلوی نور می‌گیری تا رنگش را بررسی کنی و ببینی نافالصی دارد یا نه. بعد به کتابی مراجعه می‌کنی تا با تطبیق رنگ، بیماری را تشخیص دهی.

شیشه‌ی ادرار

